

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
92/21. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2021. június 3.

A C-784/19. sz. ügyben hozott ítélet
„Team Power Europe“ EOOD kontra Direktor na Teritorialna direkcija na
Nacionalna agencija za prichodite – Varna

Ahhoz, hogy egy munkaerő-kölcsönző vállalkozást a „tevékenységét szokásosan” valamely tagállamban végzőnek lehessen tekinteni, a kölcsönzött munkavállalók rendelkezésre bocsátására irányuló tevékenységeinek jelentős részét az említett tagállam területén letelepedett és tevékenységüket ott folytató kölcsönvevő vállalkozások javára kell végeznie

Az, hogy valamely munkaerő-kölcsönző vállalkozás a kölcsönzött munkavállalók kiválasztására és felvételére irányuló tevékenységét abban a tagállamban végzi, amelyben letelepedett, nem elegendő ahhoz, hogy e vállalkozás ott „érdemi tevékenységet” folytatónak minősüljön

2018-ban egy bolgár állampolgár munkaszerződést kötött a bolgár jog szerinti Team Power Europe társasággal, amelynek főtevékenysége munkaerőkölcsönzési és munkaközvetítési tevékenység végzése Bulgáriában és más országokban. E szerződés értelmében e személyt egy Németországban letelepedett kölcsönvevő vállalkozás rendelkezésére bocsátották. 2018. október 15. és december 21. között a munkáját e német vállalkozás irányítása és ellenőrzése alatt kellett végeznie.

Tekintettel egyrészt arra, hogy a Team Power Europe és a szóban forgó munkavállaló közötti közvetlen kapcsolatot nem tartották fenn, másrészt mivel e vállalkozás nem végzett jelentős tevékenységet Bulgária területén, Varna város adóhatósága elutasította a Team Power Europe által benyújtott, A1 igazolás kiadására irányuló kérelmet, amely igazolás tanúsítja, hogy a szóban forgó munkavállalóra a rendelkezésre bocsátásának időszakában a bolgár szociális biztonsági jogszabályok alkalmazandók. E hivatal szerint e munkavállaló helyzete tehát nem tartozik a 883/2004 rendelet¹ 12. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, amelynek értelmében e bolgár jogszabályok lettek volna alkalmazandók. A Team Power Europe által az adóhatóság e határozata ellen benyújtott közigazgatási panaszt elutasították.

E körülmények között az e közigazgatási panaszt elutasító határozat megsemmisítése iránti keresetet elbíráló Administrativen sad – Varna (várnai közigazgatási bíróság, Bulgária) úgy határozott, hogy kérdést intéz a Bírósághoz azon releváns szempontokkal kapcsolatban, amelyeket figyelembe kell venni annak értékelése során, hogy valamely munkaerő-kölcsönző vállalkozás a székhelye szerinti tagállam területén általában a „kizárólag belső igazgatási

¹ A 2012. május 22-i 465/2012/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL 2012. L 149., 4. o.) módosított, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2004. L 166., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 5. kötet, 72. o.; helyesbítés: HL 2004. L 200., 1. o.; a továbbiakban: 883/2004 rendelet). Pontosabban, e rendelet 12. cikkének (1) bekezdése értelmében „az a személy, aki egy tagállamban munkavállalóként végzi tevékenységét olyan munkáltató nevében, aki tevékenységét szokásosan abban a tagállamban végzi, és akit az említett munkáltató egy másik tagállamba küld, hogy a munkáltató nevében ott munkát végezzen, továbbra is az elsőként említett tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik, feltéve, hogy az ilyen munkavégzés várható időtartama nem haladja meg a huszonnégy hónapot, és a szóban forgó személy kiküldetése nem egy másik kiküldött személy felváltása céljából történik”.

tevékenységektől eltérő érdemi tevékenységet” folytat-e a 987/2009 rendeletnek² a 883/2004 rendelet 12. cikkének (1) bekezdését pontosító 14. cikkének (2) bekezdése értelmében. Annak ugyanis, hogy a Team Power Europe e követelménynek megfeleljen, a feltétele az ez utóbbi rendelkezésnek a jelen ügyre való alkalmazhatósága.

A nagytanácsban hozott ítéletében a Bíróság a munkaerő-kölcsönző vállalkozásokat illetően pontosítja az e rendelkezésben előírt és a 987/2009 rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében kifejtett, a „tevékenységeit szokásosan” valamely tagállamban végző munkáltató fogalmának terjedelmét.

A Bíróság álláspontja

A Bíróság először is ez utóbbi rendelkezést szó szerint értelmezi, és rámutat, hogy a munkaerő-kölcsönző vállalkozást az jellemzi, hogy több, a kölcsönzött munkavállalók kiválasztásából, felvételéből és kölcsönvevő vállalkozások rendelkezésére bocsátásából álló tevékenységet végez. E tekintetben a Bíróság rámutat, hogy bár a kölcsönzött munkavállalók kiválasztására és felvételére vonatkozó tevékenységek nem tekinthetők az e rendelkezés értelmében vett „kizárólag belső igazgatási tevékenységnek”, e tevékenységeknek abban a tagállamban történő végzése, amelyben egy ilyen vállalkozás letelepedett, nem elegendő ahhoz, hogy e vállalkozás ott „érdemi tevékenységet” folytatónak minősüljön. A kölcsönzött munkavállalók kiválasztásának és felvételének egyetlen célja ugyanis az, hogy e vállalkozás ezeket a munkavállalókat a későbbiekben kölcsönvevő vállalkozások rendelkezésére bocsássa. A Bíróság e tekintetben rámutat arra, hogy bár a kölcsönzött munkavállalók kiválasztása és felvétele kétségtelenül hozzájárul a munkaerő-kölcsönző vállalkozás által elért üzleti forgalomhoz, mivel e tevékenységek elengedhetetlen előfeltételét képezik az ilyen munkavállalók későbbi rendelkezésre bocsátásának, ez a forgalom ténylegesen csak azáltal keletkezik, hogy e munkavállalókat a kölcsönvevő vállalkozásokkal e célból kötött szerződések teljesítésének keretében ez utóbbi vállalkozások rendelkezésére bocsátják. Az ilyen vállalkozás bevételei a kölcsönvevő vállalkozások rendelkezésére bocsátott kölcsönzött munkavállalók részére fizetett díjazás összegétől függenek.

Ezt követően azon összefüggéseket illetően, amelybe az említett rendelkezés illeszkedik, a Bíróság emlékeztet arra, hogy az az eset, amikor egy másik tagállamban történő munkavégzés céljából kiküldött munkavállaló továbbra is az első tagállam jogszabályainak hatálya alá tartozik, eltérést jelent a főszabálytól, amely szerint a munkavállalóként vagy önálló vállalkozóként valamely tagállamban tevékenységet folytató személy az adott tagállam jogszabályainak a hatálya alá tartozik.³ Következésképpen az ilyen esetre irányadó rendelkezést szigorúan kell értelmezni. Ebből a szempontból ez az eltérést engedő szabály nem alkalmazható az olyan munkaerő-kölcsönző vállalkozásra, amely abban a tagállamban, amelyben letelepedett, egyáltalán nem, vagy legfeljebb elhanyagolható mértékben foglalkozik az ilyen munkavállalóknak a szintén ott letelepedett kölcsönvevő vállalkozások rendelkezésére bocsátásával. Egyébiránt a „munkaerő-kölcsönző” és a „kölcsönzött munkavállaló” fogalmának a 2008/104 irányelvben⁴ szereplő meghatározásai, tekintve, hogy azokból kitűnik a munkaerő-kölcsönző vállalkozás tevékenységének célja, szintén azt az értelmezést támasztják alá, amely szerint az ilyen vállalkozás csak akkor tekinthető a letelepedése szerinti tagállamban „érdemi tevékenységet” folytatónak, ha ott jelentős mértékben végez az e munkavállalóknak az ugyanezen tagállamban letelepedett és tevékenységüket ott folytató kölcsönvevő vállalkozások rendelkezésére bocsátására irányuló tevékenységeket is.

² A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2009. L 284., 1. o.). E rendelet 14. cikkének (2) bekezdése szerint „[a]z alaprendelet 12. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában az »aki tevékenységeit szokásosan abban a tagállamban végzi« kifejezés olyan munkáltatóra utal, aki a letelepedése szerinti tagállam területén szokásos jelleggel a kizárólag belső igazgatási tevékenységektől eltérő érdemi tevékenységet folytat, figyelembe véve az adott vállalkozás által folytatott tevékenységek minden jellemző ismervét. A releváns ismérveknek kapcsolódniuk kell az egyes munkáltatók egyedi jellemzőihez és a tevékenységek valódi jellegéhez.

³ A 883/2004 rendelet 11. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében.

⁴ A munkaerő kölcsönzés keretében történő munkavégzésről szóló, 2008. november 19-i 2008/104/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2008. L 327., 9. o.).

Végül, ami az érintett rendelkezés célját illeti, a Bíróság kimondja, hogy a 883/2004 rendelet 12. cikkének (1) bekezdésében foglalt eltérésre, amely a szolgáltatásnyújtás szabadságával élő vállalkozások részére biztosított előny, nem hivatkozhatnak azok a munkaerő-kölcsönző vállalkozások, amelyek a kölcsönzött munkavállalók rendelkezésre bocsátására irányuló tevékenységüket kizárólag vagy elsősorban a letelepedésük helye szerinti tagállamtól eltérő egy vagy több tagállam felé irányítják. Az ezzel ellentétes megoldás ugyanis azzal a kockázattal járna, hogy e vállalkozásokat az azáltal megvalósuló „forum shoppingra” ösztönöznék, hogy a számukra legkedvezőbb szociális biztonsági jogszabályokkal rendelkező tagállamban telepednek le. Idővel az ilyen megoldás azzal a kockázattal járna, hogy csökken a tagállamok szociális biztonsági rendszerei által nyújtott védelem szintje. Ezenkívül a Bíróság hangsúlyozza, hogy az a tény, hogy e kedvezményt ugyanezen vállalkozások számára biztosítják, azzal a hatással járna, hogy a különböző lehetséges foglalkoztatási módok között a munkaerő-kölcsönzés javára versenytorzulás keletkezik a munkavállalóknak a vállalkozások általi közvetlen felvételével szemben, mivel e munkavállalók a munkavégzés helye szerinti tagállam szociális biztonsági rendszerében lesznek biztosítottak.

A Bíróság megállapítja, hogy **ahhoz, hogy a valamely tagállamban székhellyel rendelkező munkaerő-kölcsönző vállalkozást a „tevékenységét szokásosan” ebben a tagállamban végzőnek lehessen tekinteni, a kölcsönzött munkavállalók rendelkezésre bocsátására irányuló tevékenységeinek jelentős részét az említett tagállam területén letelepedett és tevékenységüket ott folytató kölcsönvevő vállalkozások javára kell végeznie.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499